

نقش واسطه‌ای خود کارآمدی و خوشبینی در رابطه میان رضایت زناشویی و رضایت از زندگی زنان آموزگار شهر نهاوند

مهدهی ایمانی^۱

سید علی کاظمی رضایی^۲

حجت‌الله پیرزاده^۳

احمد ولیخانی^۴

سید ولی کاظمی رضایی^۵

چکیده

رضایت زناشویی، خود کارآمدی و خوشبینی نقش برجسته‌ای در تجربه رضایت زندگی دارد. هدف پژوهش حاضر بررسی نقش واسطه‌ای خود کارآمدی و خوشبینی در رابطه میان رضایت زناشویی و رضایت از زندگی آموزگاران زن شهرستان نهاوند است. روش پژوهش از نوع تحلیل مسیر است. جامعه آماری را همه آموزگاران زن متأهل شهرستان نهاوند که دربرگیرنده ۶۱۲ نفر بودند و در سال تحصیلی ۹۳-۹۴ مشغول به تدریس بودند، تشکیل می‌دهد. اندازه نمونه پژوهش بر پایه به کارگیری جدول مُرگان ۲۴۰ نفر بوده است. روش نمونه‌گیری، خوشبینی چندمرحله‌ای است. گردآوری داده‌ها با به کارگیری ابزارهای رضایت از زندگی، رضایت‌مندی زناشویی هادسون، خود کارآمدی عمومی شوارتر و خوشبینی انجام شده است. تحلیل داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار SPSS انجام گرفت. اطلاعات بدست آمده از طریق رگرسیون، همبستگی پیرسان و تحلیل مسیر مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. نتایج همبستگی پیرسان نشان داد که میان همه متغیرهای پژوهش همبستگی معنی‌داری ($P < 0.05$) وجود دارد. نتایج رگرسیون گام به گام روشنگر آن بود که دو متغیر خود کارآمدی و خوشبینی در رابطه میان رضایت زناشویی با رضایت از زندگی نقش واسطه‌ای دارند. نتایج تحلیل مسیر نیز برای اثر مستقیم رضایت زناشویی بر رضایت از زندگی برابر با ۰/۲۲۱ برآورد شد. بررسی اثر غیرمستقیم رضایت زناشویی بر رضایت از زندگی از طریق نقش واسطه‌ای دو متغیر خود کارآمدی و خوشبینی نیز رویه‌مرفته ۰/۲۸۷ برآورد شد که سهم خود کارآمدی در این اثر ۰/۱۷ و سهم خوشبینی ۰/۱۱ است. با توجه به یافته‌های پژوهش حاضر، روانشناسان و مشاوران خانواده می‌توانند با آموزش خوشبینی و خود کارآمدی و بالا بردن آن‌ها در زوجین، منجر به افزایش رضایت زندگی و رضایت زناشویی آنان شوند. همچنین بالا بردن رضایت زناشویی در بالا بردن رضایت از زندگی زوجین نیز کارساز است.

کلیدواژه‌ها: رضایت زناشویی، خود کارآمدی، خوشبینی، رضایت از زندگی

۱. استادیار گروه روان شناسی باليني دانشگاه شيراز.

۲. دانشجوی کارشناسی ارشد روان شناسی باليني، دانشگاه خوارزمی تهران.

۳. کارشناس ارشد مشاوره خانواده دانشگاه خوارزمی تهران.

۴. کارشناسی ارشد روان شناسی باليني دانشگاه شيراز. (نویسنده مسئول)

۵. دانشجوی دکترای تخصصی روان شناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمانشاه

مقدمه

کیفیت زندگی افراد از دو دیدگاه عینی و ذهنی قابل بررسی است. در جنبه عینی کیفیت زندگی به شرایط بیرونی مانند میزان درآمد، کیفیت مسکن، دسترسی به شبکه دوستی و خدمات بهداشتی توجه می‌کنند و در رویکرد ذهنی بر قضاوت افراد درباره رضایت از زندگی با توجه به کل زندگی یا گستره‌هایی خاص از آن مانند رضایت از دوستان، خانواده و غیره تأکید می‌شود. رضایت از زندگی ارزیابی فرد را از جنبه‌های گوناگون زندگی‌اش را توصیف می‌کند. به بیان دیگر، می‌توان گفت رضایت از زندگی بازتاب توازن میان آرزوهای شخص و وضعیت کنونی اوست (نصیری و جوکار، ۱۳۸۷).

یکی از متغیرهایی که بر رضایت از زندگی افراد تأثیر به سزایی دارد، ازدواج است. نتایج پژوهش‌های فراوانی که درباره ازدواج انجام شده است، بر اهمیت آن در سلامت بدنی و روان‌شناختی تأکید کرده‌اند. در دهه‌های پسین توجه بسیاری از پژوهشگران و متخصصین بالینی و خانواده به کیفیت روابط زناشویی، رضایتمندی زوجین و تأثیر آن در سلامت و بهداشت خانواده جلب شده است (واین^۱، ۲۰۱۶). ازدواج سنگ بنای خانواده است، ازدواج نیازمند همکاری، همدلی، همبستگی، علاقه، مهربانی، برداری و مسئولیت‌پذیری است. با آغاز ازدواج و ایجاد رابطه زناشویی، رضایت زناشویی به متغیری مهم در رابطه با کیفیت ازدواج بدل می‌شود (هاوکینز^۲ و همکاران، ۲۰۰۴).

رضایت زناشویی مهم‌ترین و بنیادی‌ترین عامل جهت پایداری و دوام زندگی مشترک است. رضایت زناشویی هنگامی وجود دارد که وضعیت موجود در روابط زناشویی با وضعیت مورد چشم داشت همساز باشد. چنانچه همسرها بتوانند سطح رضایت را در زندگی زناشویی افزایش دهند، خانواده را از آسیب‌ها محفوظ می‌دارند (محبی و همکاران، ۱۳۸۹). به راستی، رضایت یک فرد از زندگی زناشویی همسان با رضایت وی از خانواده انگاشته می‌شود و رضایت از

¹. Wynne

². Hawkins

خانواده به مفهوم رضایت از زندگی بوده و از این‌روی تسهیل در امر رشد و تعالی و پیشرفت مادی و معنوی جامعه خواهد شد (ادلتی و ردزوان^۱، ۲۰۱۰).

رضایت زناشویی به صورت احساس عینی خوشنودی، رضایت و لذت تجربه شده توسط همسر، با در نظر گرفتن همه جنبه‌های زندگی زناشویی تعریف می‌شود. رضایتمندی زناشویی مفهومی ایستا و ثابت نیست و بیشتر زوجین طی زندگی مشترک خود، دگرگونی‌های اندکی در میزان رضایت خود تجربه می‌کنند (صادقی، ۱۳۷۸). پژوهشگران به هنگام بررسی رضایت زناشویی در طول دوران ازدواج دریافتند که آن گرایش به پیروی از مسیر U شکل دارد. در طی مراحل نخستین ازدواج، رضایت زناشویی افزایش می‌یابد و در طی ۱۰ تا ۲۰ سال بعد رو به کاهش می‌گذارد و پس از اینکه فرزندان خانه را ترک می‌کنند، زوجین مجال بیشتری برای تقویت رابطه زناشویی و صمیمیت بیشتر می‌یابند (هابر^۲ و همکاران، ۲۰۱۰).

پژوهش‌هایی که بر روی رضایت زناشویی و رضایت از زندگی در ایران انجام شده اند که هستند، چراکه این مسائل، موضوعی خصوصی میان زن و مرد انگاشته شده و کمتر به راحتی به صورت باز مورد بحث و بررسی قرار می‌گیرد. از طرفی همین پژوهش‌های اندک، نتایج متفاوت به دست آورده‌اند (رحمانی و الله قلی، ۱۳۸۸). در یکی از این پژوهش‌ها که به بررسی رابطه میان رضایت زناشویی و رضایت شغلی به عنوان یکی از جنبه‌های مهم رضایت زندگی می‌پرداخت، نتایج نشان داد که رضایت زناشویی با رضایت شغلی رابطه مثبت معنی‌دار داشت (زندی پور و مؤمنی جاوید، ۱۳۹۰). در یک پژوهش دیگر نشان داده شد که میان رضایت جنسی و زناشویی؛ رضایت زناشویی و رضایت از زندگی و میان رضایت جنسی و رضایت از زندگی رابطه مثبت معنی‌دار وجود دارد (حجت پناه و رنجبر کوهن، ۱۳۹۲). پژوهش دیگر نشان داد که رضایت از زندگی با حمایت اجتماعی و شادکامی رابطه مثبت و با افسردگی رابطه منفی داشت (حسینی، رضائی و کیخسرو بیک زاده، ۱۳۹۰). پژوهش دیگری نشان داد که میان خوشبینی و

¹. Edlati & Redzuan

². Huber

حمایت اجتماعی با رضایت از زندگی رابطه مثبت و همسو وجود دارد (نظری چگنی و همکاران، (۱۳۹۱).

روانشناسی مثبت که اساساً به بررسی توانمندی‌های انسان می‌پردازد، به شناسایی عوامل افزایش‌دهنده سلامت روانی توجه دارد (تايلور و استنتون،^۱ ۲۰۰۷). به طور کلی روانشناسی مثبت به عنوان رویکردی نوین در روانشناسی، به عنوان متمم رویکردهای پیشین به بررسی هیجانات و ویژگی‌های مثبت در انسان‌ها می‌پردازد و بیشتر متوجه نقاط قوت و آمادگی‌های ذاتی انسان‌ها است (سلیگمن و چک سنت میهالی^۲، ۲۰۱۴). برخی از توانمندی‌های انسان که به منش و سرشت او مربوط می‌شود جنبه روانی داشته و به افراد کمک می‌کند تا پیشامدهای بالقوه تهدید‌کننده را کم‌تر این‌گونه تصور کنند و یا واکنش‌های خود را نسبت به این‌گونه پیشامدها مهار کنند. مهم‌ترین و ارزشمندترین این توانمندی‌ها عبارت‌اند از: خوشبینی، تسلط، حرمت خود و برون‌گرایی (تايلور و استنتون، ۲۰۰۷).

خوشبینی آمیزه‌ای از گرایش و نگرش خوشبینانه درباره خود، افراد، اشیا، رویدادها و به طور کلی جهان است که طبق آن انتظار نتایج خوب و امیدوار کننده بر پایه توانایی‌های خود، قرار دارد (نوری، ۱۳۸۵). ویژگی بسیاری از اشخاص موفق، خوشبینی آن‌ها است. به طوری که نگرش ذهنی انسان‌های موفق نسبت به خود و دیگران مثبت است. یکی از زیان‌های نبود خوشبینی یا همان بدینی تأثیر منفی آن بر روابط میان فردی است. این رابطه در روابط زناشویی از اهمیت بسزایی برخوردار است (بايرام ازدمیر، چی و کاپلان،^۳ ۲۰۱۶). علی‌بیگ و همکاران (۱۳۹۱) در پژوهش خود نشان دادند که در روابط صمیمانه میان افراد، خوشبینی می‌تواند رضایت‌مندی افراد از این روابط را به طور مثبت پیش‌بینی کند.

یکی دیگر از متغیرهای در پیوند با رضایت از زندگی و متعاقباً رضایت زناشویی، خود کارآمدی است. خود کارآمدی با تعدیل اثرات تنیدگی زاهای در محیط کار بر افراد، مایه افزایش شادی و به طور غیرمستقیم مایه بالا بردن سطح رضایت از زندگی افراد می‌شود (گنجی ارجنگی

¹. Taylor & Stanton

². Seligman & Csikszentmihalyi

³. Bayram Özdemir, Cheah, Coplan

و فراهانی، ۱۳۸۸). نظریه خودکارآمدی، ریشه در نظریه شناختی اجتماعی بندورا دارد (راقوتنان، آلن و جاکوب^۱، ۲۰۱۶). نظریه شناختی اجتماعی، چارچوب فراگیری برای درک رفتار اجتماعی و تبیین عملکرد انسان‌ها ارائه می‌دهد (سیف، ۱۳۷۹) بندورا^۲ (۱۹۸۶) در این نظریه تصویری از رفتار انسانی را ترسیم می‌کند که مهم‌ترین عنصر آن، خودکارآمدی است (پاسیلو، ۲۰۱۶^۳). بندورا (۱۹۸۶) خودکارآمدی را باور فرد به توانایی انجام عملکردهای مورد نظر تعریف نموده است. به عبارت دیگر، خودکارآمدی به درک فرد از توانایی انجام مؤثر و شایسته وظیفه یا وظایف خاص اشاره دارد (بندورا، ۱۹۸۲). برطبق پژوهش کاردماس^۴ (۲۰۰۶) انتظارات خود کارآمدی به عنوان بازنمایی از خودتوانمندی، خوشبینی را شکل می‌دهند. استقامت در انجام دادن تکلیف، سطح عملکرد بالا و متناسب با توانایی‌ها، جستجوی موقیت‌های جدید، توانایی مسئله‌گشایی، نترسیدن از شکست، انتخاب اهداف بالاتر، تعهد و پایداری در رسیدن به آن‌ها و تسلط بر خود زمانی که عقب-نشینی لازم است، از ویژگی‌های افراد خودکارآمد است (سلامی^۵، ۲۰۰۴).

بررسی پیشینه مرتبط با نقش رضایت از زندگی در رضایت زناشویی و ارتباط این دو متغیر، نشان می‌دهد که رضایت از زندگی هیچگاه پیش میان کاملی برای رضایت زناشویی نبوده است؛ در واقع رضایت از زندگی نمی‌تواند تبیین کاملی برای رضایت زناشویی باشد. این موضوع می‌تواند بیانگر وجود متغیرهای میانجی دیگر در این ارتباط باشد که بدون آن‌ها این ارتباط کامل به نظر نمی‌رسد؛ بنابراین، با توجه به مبانی نظری و تحقیقات انجام شده در این پژوهش فرض شده است که خوشبینی و خود کارآمدی به عنوان دو متغیر روانشناسی مثبت می‌توانند به عنوان واسطه‌گرهای رابطه میان رضایت زناشویی و رضایت از زندگی عمل کنند. از این‌رو، هدف از مطالعه حاضر بررسی نقش واسطه‌ای خوشبینی و خود کارآمدی در رابطه میان رضایت زناشویی و رضایت از زندگی بود. بر این اساس، فرضیه‌های پژوهش عبارتند از: ۱. رضایت زناشویی با

¹. Raghunathan, Allen, Jacob

². Bandura

³. Paciello

⁴. Karademas

⁵. Salami

رضایت از زندگی رابطه معنی‌داری دارد؛ ۲. رضایت زناشویی با خوشبینی رابطه معنی‌داری دارد؛ ۳. رضایت زناشویی با خود کارآمدی رابطه معنی‌داری دارد؛ ۴. خوشبینی و خود کارآمدی رابطه معنی‌داری با رضایت از زندگی دارند و ۵. داده‌های جمع‌آوری شده با مدل مفهومی این پژوهش برازش مناسبی دارد.

روش

طرح پژوهش حاضر همبستگی است. جامعه آماری این پژوهش را تمامی آموزگاران زن متأهل شهرستان نهالند که شامل ۶۱۲ نفر بودند و در سال تحصیلی ۹۳-۹۴ مشغول به تدریس بودند، تشکیل داد. حجم نمونه در پژوهش حاضر با توجه به حجم جامعه و طبق جدول مورگان ۲۴۰ (بیانگرد، ۱۳۹۱) نفر بود. روش نمونه‌گیری در این پژوهش، خوشه‌ای چند مرحله‌ای بود، به این صورت که برای انتخاب نمونه، در مرحله‌ی اول پژوهشگر با مراجعه به اداره‌ی آموزش و پرورش شهرستان نهالند، فهرستی از تمام مدارس ابتدایی، راهنمایی دخترانه و دیبرستان دخترانه، (این سه مقطع از مدارس به این دلیل انتخاب شدند که آموزگاران زن غالباً در این مدارس مشغول به تدریس می‌باشند و مدارس پسرانه‌ی راهنمایی و پسرانه‌ی دیبرستان در جامعه آماری این پژوهش قرار نگرفتند) که شامل ۹۳ مدرسه است، تهیه کرد. در مرحله بعد ۲۰ مدرسه از این فهرست به صورت تصادفی انتخاب شد و در هر مدرسه به طور تصادفی ۱۲ آموزگار زن متأهل پرسشنامه‌های این پژوهش را تکمیل نمودند که در مجموع ۲۴۰ آموزگار زن متأهل نمونه این پژوهش را تشکیل می‌دهند.

ابزارهای پژوهش

مقیاس رضایت از زندگی^۱. این مقیاس به دست دینر، امون، لارسن و گریفین در سال ۱۹۸۵ برای رضایت از زندگی ساخته شده است (Dinier^۲ و همکاران، ۱۹۸۵). مقیاس رضایت از زندگی، یک مقیاس پنج ماده‌ای است و برای نمره‌گذاری آن از یک روش ساده لیکرت استفاده می‌شود که از یک (کاملاً مخالف) تا هفت (کاملاً موافق) را در بر می‌گیرد، از این رو

¹. Satisfaction with Life Scale (SWLS)

². Diener

دامنه نمره‌های این مقیاس از نمره ۵ تا ۳۵ نوسان دارد. نمرات بالاتر نشان‌دهنده رضایت بیشتر از زندگی است. درباره اعتبار این مقیاس نیز ضریب آلفا برابر ۰/۸۷ و ضریب باز آزمایی آن، برابر ۰/۸۲ گزارش شده است (دینر و همکاران، ۱۹۸۵). همچنین به کمک آزمون اسکری و مقادیر ویژه، شمار عوامل انتزاع شده را تعیین نمودند. به کمک این ملاک تنها یک عامل انتزاع شد که ۰/۶۶ از واریانس را تشکیل می‌داد (واتسون و کلارک^۱، ۱۹۸۸). در ایران نیز روایی و پایایی مقیاس رضایت از زندگی، مناسب بوده و از ضریب آلفای کرون باخ برابر با ۰/۸۵ و اعتبار و باز آزمایی آن با فاصله ۶ هفته برابر ۰/۸۴ محاسبه گردیده است (مصطفوی، ۲۰۰۴). همچنین درباره روایی همگرای مقیاس رضایت از زندگی با مقیاس عاطفه مثبت و منفی ضریب ۰/۲۷ گزارش شده است (آزاد مرزآبادی و تارخورانی، ۲۰۰۷).

پرسشنامه رضایت زناشویی هادسون^۲. این پرسشنامه دارای ۲۵ سؤال است. شاخص رضایت زناشویی مانند بیشتر ابزارهای اندازه‌گیری والیمر نخست با معکوس نمودن و جمع کردن نمره‌های سؤال‌های ۱، ۳، ۵، ۸، ۹، ۱۱، ۱۳، ۱۶، ۱۷، ۱۹، ۲۰، ۲۱، ۲۳ و ۲۴ محاسبه می‌شود، سپس این نمره‌ها با نمره‌های باقی مانده سؤال‌ها جمع می‌شود؛ شماره سؤالات کامل شده کسر می‌گردد؛ این رقم در ۱۰۰ ضرب می‌شود و بر ۶ برابر رقم سؤالات پاسخ‌داده شده تقسیم می‌شود. دامنه رقم به دست آمده میان ۰ تا ۱۰۰ است. نمره‌های بالاتر آن نشانه گستردگی یا شدت مشکلات است. میانگین آلفای شاخص رضایت زناشویی ۰/۹۶ است که نشان دهنده همسانی درونی عالی است. شاخص رضایت زناشویی با ضریب همبستگی ۰/۹۶ در باز آزمایی دو ساعته از یک اعتبار کوتاه‌مدت عالی برخوردار است. شاخص رضایت زناشویی، روایی همزمان خوبی دارد و با آزمون سازگاری زناشویی لاک^۳ والاس^۳ همبستگی معنی‌داری نشان می‌دهد. همچنین این شاخص از روایی بسیار خوب و با معنایی برای تمایز کردن همسرهای مشکل‌دار و همسرهای ظاهرآبدون مشکل برخوردار است. روایی این آزمون از طریق روش

¹.Watson, Clark

². Index of marital satisfaction (IMS)

³. Lock.Wallace Marital adjustment Test

دونیمه کردن ۹۸/۰ است. ازون براین، شاخص رضایت زناشویی دارای روایی سازه‌ای خوبی است و با مقیاس‌هایی که باید همبستگی داشته باشد، همبستگی ضعیفی نشان می‌دهد و با چندین مقیاس که باید همبستگی خوبی داشته باشد، مانند مقیاس رضایت جنسی و مشکلات زناشویی همبستگی معنی‌داری نشان می‌دهد (ثایی، ۱۳۸۴).

مقیاس خود کارآمدی عمومی^۱: این آزمون، در سال ۱۹۷۹ به دست شوارتز و جروزالم^۲ ساخته شده و دربر گیرنده ده سؤال است که خود کارآمدی را بر اساس گرایش آزمودنی می‌سنجد. آزمودنی‌ها، میزان توافقشان را با هر گویه در طیف لیکرت چهارتایی از «کاملاً مخالف» با نمره ۱ تا «کاملاً موافق» با نمره ۴ نشان می‌دهد. پایایی این آزمون از طریق آلفای کرون باخ در دامنه‌ای میان ۰/۷۵ تا ۰/۹۰ قرار گرفته است (شوارتز و جروزالم، ۱۹۷۹) و نمره بالا در این مقیاس نشان‌دهنده خود کارآمدی قوی در فرد است (اوگون یمی و مابکوجه، ۲۰۰۷). آلفای کرون باخ در پژوهش رجی (۲۰۰۶) برابر با ۰/۸۲ گزارش شده است که نشان می‌دهد این مقیاس ابزاری یک بعدی است که درصد از واریانس گویه‌ها را تبیین می‌کند و از این نظر اعتبار قابل قبولی دارد.

پرسشنامه خوشبینی^۳. در این پژوهش جهت اندازه‌گیری خوشبینی از آزمون بازنگری شده جهت‌گیری زندگی (LOT-R)، شیر، کارور و بریج^۴ (۱۹۹۴) استفاده شد. این آزمون تفاوت‌های فردی در خوشبینی را می‌سنجد و دربر گیرنده ۶ ماده است (سه عبارت مثبت و سه عبارت منفی). پرسشنامه خوشبینی، ابزاری خود گزارشی است و هر آزمودنی با یکی از پنج گزینه (کاملاً موافق) تا (کاملاً مخالف) به هر ماده پاسخ می‌دهند. این گزینه‌ها به ترتیب از صفر (کاملاً مخالف) تا چهار (کاملاً موافق) نمره گذاری می‌شوند. شیر و همکاران (۱۹۹۴)،

¹. General Self-Efficacy Scale (GSE)

². Schwarzer, Jerusalem

³. Ogunyemi, Mabekoje

⁴. Life orientation test.revised (LORT. R)

⁵. Scheier, Carver, Bridges

درباره پایابی و روایی این آزمون پژوهشی به عمل آوردن، همانگونه که انتظار می‌رفت، خوشبینی به طور مثبت با خود تسلطی و حرمت خود و به طور منفی با اضطراب خصیصه‌ای و روان آزرده خوبی همبسته است. همچنین، همسانی درونی ۶ ماده پرسشنامه ۷۸/۰ به دست آمده که ضریب قابل قبولی است. بارگردان (۲۰۰۳) ضریب آلفا را برای مردان ۷۷/۰ و برای زنان ۸۴/۰ به دست آورده است. شیر و همکاران (۱۹۹۴)، پایابی آزمون را به روش بازآزمایی در فاصله ۲۸ ماه، ۰/۷۹، محاسبه نموده‌اند که نشانگر آن است که این آزمون از ثبات نسبی برخوردار است. در پژوهش حاضر ضریب آلفای کرون باخ برای پرسشنامه خوشبینی ۰/۶۷ به دست آمد که نشان‌دهنده همسانی درونی قابل قبول پرسشنامه خوشبینی است.

اطلاعات گردآوری شده به‌وسیله نرم افزار آماری AMOS و SPSS تجزیه و تحلیل شد.

نتایج در گستره آمار توصیفی به صورت فراوانی، میانگین و انحراف استاندارد و در گستره آمار استنباطی، اطلاعات از طریق روش‌های آماری رگرسیون، همبستگی پیرسان و تحلیل مسیر مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته‌ها

درباره متغیر سن آزمودنی‌ها، ۷۹ نفر (۳۲/۹ درصد) که بیشترین تعداد آزمودنی‌ها هستند در دامنه سنی ۳۱ تا ۳۵ سال قرار دارند. همچنین دامنه سنی ۴۶ تا ۵۰ سال با فراوانی ۲ نفر (۰/۸ درصد) همه نمونه، کمترین تعداد آزمودنی‌ها را شامل می‌گردد. میانگین سنی نمونه ۸/۲۴ مع ۳۳/۴۸ است. درباره متغیر مدت ازدواج، فاصله یک تا پنج سال بیشترین فراوانی مدت ازدواج را با ۱۰۷ نفر به خود اختصاص داده و کمترین فراوانی در دامنه میان پنج تا ده سال با ۵۶ نفر است.

برای بررسی فرضیه‌ها نیازمند استفاده از آزمون‌های پارامتریک هستیم اما یکی از پیش فرض‌های انجام آزمون‌های پارامتریک، نرمال بودن توزیع نمرات آزمودنی‌ها در متغیرهای مورد مطالعه است. برای بررسی این پیش‌فرض در این پژوهش از آزمون کولموگروف اسپیرنوف استفاده گردیده است که نتایج این آزمون در جدول زیر موجود است.

جدول ۱. نتایج آزمون کولموگروف- اسمیرنوف

میانگین	انحراف استاندارد	Z آماره	سطح معنی‌داری
۲۸/۸۴	۴/۶۷	۱/۲۹	۰/۰۶۸
۳۰/۵۸	۵/۶۷	۱/۲۴	۰/۰۷
۲۰/۵۲	۲/۹۴	۱/۰۲	۰/۰۲۳
۷۲/۳۸	۷/۹۳	۱/۰۷	۰/۰۱۹
۳۴/۷۱	۵/۲۷	۱/۱۶	۰/۰۱۹
۱/۸۸	۰/۸۶	۰/۹۸۳	۰/۰۲۸

با توجه به نتایج جدول فوق که در آن مقدار آماره Z و سطح معنی‌داری مشخص است، از آنجایی که مقدار آماره Z برای هیچ یک از متغیرهای پژوهش معنی‌دار نیست ($P > 0/05$)، می‌توان نتیجه گرفت که توزیع متغیرها نرمال است و پیش فرض نرمال بودن توزیع متغیرها رعایت گردیده و می‌توان از آزمون‌های پارامتریک برای بررسی فرضیه پژوهش استفاده کرد. اولین قدم در تحلیل مسیر، بررسی ماتریس همبستگی میان متغیرهای پژوهش است. جدول شماره ۲ نشان‌دهنده‌ی ماتریس همبستگی میان متغیرهای پژوهش است. بر اساس این جدول میان تمامی متغیرهای پژوهش همبستگی معنی‌دار وجود دارد. برای بررسی همبستگی میان متغیرها از آزمون آماری همبستگی پیرسان استفاده شد که نتیجه آن در جدول ۲ موجود است.

جدول ۲. ماتریس همبستگی متغیرهای پژوهش

متغیرها	۱	۲	۳	۴	۵	۶
۱- رضایت از زندگی	۰/۵۶***					
۲- رضایت زناشویی		۰/۴۵۷***				
۳- خود کارآمدی			۰/۴۴۲***			
۴- خوشبینی				۰/۴۴۵***		
۵- سن					۰/۴۰۷***	
۶- مدت ازدواج						۰/۴۱۱***

* ($p < 0/05$) ** ($p < 0/01$)

همان‌گونه که در جدول ۲ مشاهده می‌شود میان رضایت از زندگی با رضایت زناشویی ($P < 0/01$)، رضایت از زندگی با خود کارآمدی ($P < 0/01$)، رضایت از زندگی با خوشبینی

<۰/۰۱> (P)، رضایت از زندگی با سن (۰/۰۱> P) و رضایت از زندگی با مدت ازدواج (۰/۰۱> P) ارتباط معنی‌داری وجود دارد. سایر ضرایب همبستگی متغیرها همراه با سطوح معنی‌داری آن‌ها در جدول ۲ قابل مشاهده است.

با توجه به اینکه در ادامه این بخش برای بررسی فرضیه‌ها به تجزیه و تحلیل داده‌ها از طریق روش تحلیل رگرسیون و تحلیل مسیر می‌پردازیم برای اینکه آشکار شود متغیرهای خود کارآمدی و خوش‌بینی در میان دو متغیر رضایت زناشویی و رضایت از زندگی نقش واسطه‌ای دارد باید پس از وارد شدن این دو متغیر به معادله رگرسیونی مقدار ضریب همبستگی چندگانه و ضریب تعیین تغییر کند و مقدار ضرایب رگرسیونی استاندارد کاهش پیدا کند. برای بررسی این مطلب از رگرسیون چندمتغیری گام به گام استفاده کردہ‌ایم که نتایج آن در جدول زیر موجود است.

جدول ۳. نتایج معادله رگرسیونی برای بررسی ارتباط متغیرها

P	F	R ²	R	T	β	S.E	B	آماره متغیرها	مدل
			-	۶/۷۱	-	۱۰/۳۰	۶۹/۱۶	مقدار ثابت	
۰/۰۰۱	۷۰/۲۸	۰/۳۷۲	۰/۵۰۶	۸/۸۳ -۶/۶۱	۰/۴۵۹ -۰/۳۴۴	۰/۱۰۳ ۰/۱۵۴	۰/۹۰۷ -۱/۰۲	رضایت زناشویی سن	
			-	۴/۹۷	-	۱۰/۰۷	۵۰/۱۲	مقدار ثابت	
				۵/۵۲ -۲/۷۷	۰/۳۰۲ -۰/۱۹۴	۰/۱۰۸ ۰/۲۰۷	۰/۵۹۷ -۰/۵۷۶	رضایت زناشویی سن	
۰/۰۰۱	۵۰/۲۰	۰/۴۵۲	۰/۹۷۹	۵/۹۳	۰/۳۲۷	۰/۲۹۳	۱/۷۴	خود کارآمدی	
			-	۲/۶۸	-	۱۰/۶۷	۲۵/۶۲	مقدار ثابت	
				۴/۱۲	۰/۲۲۶	۰/۱۰۸	۰/۴۴۷	رضایت زناشویی	
				-۵/۲۱	-۰/۲۴۹	۰/۱۴۲	-۰/۷۴	سن	
۰/۰۰۱	۶۰/۲۵	۰/۵۰۶	۰/۷۱۲	۵/۰۱	۰/۲۵۱	۰/۱۳۸	۰/۶۹۴	خوش‌بینی	
				۶/۲۵	۰/۳۳	۰/۲۸۱	۱/۷۵	خود کارآمدی	

* (p < 0/05) ** (p < 0/01)

با توجه به نتایج جدول ۳، متغیرهای رضایت زناشویی، خود کارآمدی و خوش‌بینی بر اساس پیشینه نظری و پژوهشی و همینطور بر اساس بیشترین میزان ضریب همبستگی (جدول ۲)

با متغیر ملاک، به ترتیب وارد معادله رگرسیون شدند. همینطور برای تعیین اثر متغیرهای جمعیت شناختی بر صمیمیت زناشویی نیز این متغیرها وارد معادله شدند که در نهایت فقط سن توانست در معادله رگرسیونی معنی‌دار شود و مدت ازدواج به دلیل عدم معنی‌داری از معادله حذف شد.

بنابراین همانطور که ملاحظه می‌کنید در مرحله ۱ ابتدا رضایت زناشویی و سن را وارد معادله کردیم، به این ترتیب مقدار ضریب همبستگی ($R = 0.506$) و ضریب تعیین 0.372 به دست آمد، بدین معنا که رضایت زناشویی همراه با سن، حدود ۳۷٪ از تغییرات رضایت از زندگی را تبیین می‌کنند. ضریب رگرسیون استاندارد رضایت زناشویی و سن به ترتیب -0.344 و 0.459 براورد شد. در مرحله ۲ متغیر خود کارآمدی نیز همراه با رضایت زناشویی و سن به معادله رگرسیونی وارد شده است که پس از ورود متغیر خود کارآمدی مقدار ضریب همبستگی به 0.679 افزایش یافته است و ضریب تعیین برابر 0.452 گردیده است و همچنین ضریب رگرسیون استاندارد میان دو متغیر خود کارآمدی و رضایت از زندگی به 0.327 کاهش پیدا کرده است. در مرحله ۳ متغیر خوشبینی نیز وارد معادله شده است و پس از این مرحله ضریب همبستگی چندگانه به 0.712 افزایش یافته است و ضریب تعیین 0.506 گردیده است. ضریب رگرسیون استاندارد خوشبینی و رضایت از زندگی نیز به 0.251 کاهش پیدا کرده است. بدین ترتیب می‌توان نتیجه گرفت که دو متغیر خود کارآمدی و خوشبینی در رابطه میان رضایت زناشویی با رضایت از زندگی نقش واسطه‌ای دارند و همینطور میان متغیرهای جمعیت شناختی پژوهش حاضر، سن توانست رضایت از زندگی را به صورت معنی‌داری پیش‌بینی کند.

در ادامه برای بررسی اثر مستقیم رضایت زناشویی بر رضایت از زندگی تحلیل مسیر انجام گرفت که اثری برابر با 0.221 براورد شد که در جدول ۷ قابل ملاحظه است. بررسی اثر غیرمستقیم رضایت زناشویی بر رضایت از زندگی از طریق نقش واسطه‌ای دو متغیر خود کارآمدی و خوشبینی نیز در جدول ۷ مشاهده می‌شود که دو متغیر خود کارآمدی و خوشبینی در مجموع 0.287 اثر غیرمستقیم بر رضایت از زندگی داشته‌اند ($p < 0.05$). سهم خود کارآمدی در این اثر 0.17 و سهم خوشبینی 0.11 است که به طور کامل در شکل ۱-۴ (مدل مفهومی پژوهش)، مشاهده می‌شود.

برای بررسی این فرضیه‌ها نیز از روش تحلیل مسیر استفاده گردیده است که نتایج کامل آن در جدول ۷ و شکل ۱ (مدل مفهومی پژوهش)، مشاهده می‌شود.

برای اینکه مشخص شود مدل پیشنهادی ما تا چه حد مناسب و برازنده‌ی داده‌های پژوهش است از آزمون های برازنده‌گی مدل GFI استفاده کرده‌ایم. این شاخص نیکویی برازش، نسبت مجموع مجددرات تبیین شده توسط مدل به کل مجموع مجددرات ماتریس برآورده شده در جامعه را محاسبه می‌کند. این شاخص از نظر مطلوبیت به ضریب همبستگی شباهت دارد و مقدار آن میان صفر تا یک، متغیر است. هرچه این معیار به عدد یک نزدیکتر باشد، نیکویی برازش مدل با داده‌های مشاهده شده بیشتر است. نتیجه آزمون برازنده‌گی مدل GFI در جدول ۶ برابر با (۰/۶۸۴) است که مناسب بودن مدل را تأیید می‌کند.

جدول ۴. آزمون برازنده‌گی مدل کلی

GFI	شاخص مدل برازنده‌گی
۰/۶۸۴	مقدار به دست آمده

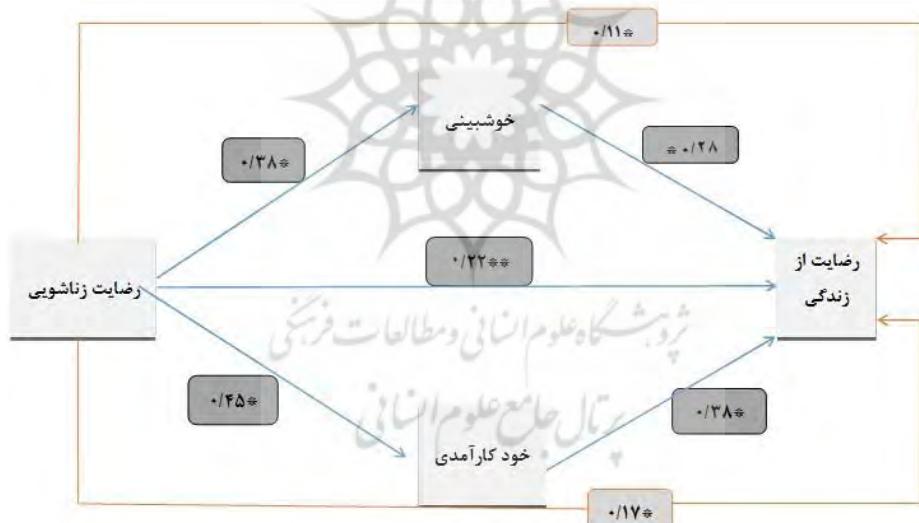
اندازه اثرات مستقیم و غیرمستقیم متغیرهای پژوهش در مدل حاصل شده نیز در جدول شماره ۵ آورده شده است.

جدول ۵. میزان و سطح معنی‌داری اثرات مستقیم و غیرمستقیم و کل استاندارد شده

سطح معنی‌داری	اثر کل	اثر معنی‌داری	سطح غیرمستقیم	اثر معنی‌داری	سطح مستقیم	اثر مستقیم	سطح زناشویی بر خود
.۰/۰۰۴	.۰/۴۵۷*				.۰/۰۰۴	.۰/۴۵۷**	رضایت زناشویی بر خود کارآمدی
.۰/۰۱۴	.۰/۳۸۱*		-		.۰/۰۱۴	.۰/۳۸۱*	رضایت زناشویی بر خوشبینی
.۰/۰۱۱	.۰/۵۰۷*	.۰/۰۱۸	.۰/۲۸۷*	.۰/۰۰۳	.۰/۲۲۱**		رضایت زناشویی بر رضایت از زندگی
.۰/۰۱۴	.۰/۳۸۷*	-		.۰/۰۱۴	.۰/۳۸۷*		خود کارآمدی بر رضایت از از زندگی
.۰/۰۱۹	.۰/۲۸۸*	-		.۰/۰۱۹	.۰/۲۸۸*		خوشبینی بر رضایت از زندگی

* (p < .05) ** (p < .01)

با توجه به جدول ۵ مشاهده می‌شود که اثرات مستقیم، غیرمستقیم و تمامی مسیرهای پیشنهادی در مدل معنی‌دار می‌باشند. این جدول نشان می‌دهد که رضایت زناشویی افزون بر اثر مستقیم و معنی‌دار ($P < 0.01$) برابر رضایت از زندگی به‌طور غیرمستقیم و به واسطه ای خود کارآمدی و خوشبینی و به مقدار ($P < 0.05$) برابر رضایت از زندگی تأثیر می‌گذارد و همچنین اثر کل رضایت زناشویی بر رضایت از زندگی ($P < 0.007$) است که در ($P < 0.05$) معنی‌دار است. متغیر خود کارآمدی که به عنوان متغیر واسطه‌ای در مدل قرار دارد اثری برابر ($P = 0.387$) در مدل دارد ($P < 0.05$). متغیر واسطه‌ای دیگر در مدل خوشبینی است که اثر آن نیز ($P = 0.288$) است و ($P < 0.05$) است. اثر رضایت زناشویی بر خود کارآمدی و خوشبینی نیز به ترتیب 0.05 و 0.05 است ($P < 0.05$). در شکل ۱ مدل نهایی پژوهش همراه با ضرایب مسیرهای مستقیم و غیرمستقیم ارائه شده است.

* ($p < 0.05$) ** ($p < 0.01$)

شکل ۱-۴. مدل مفهومی پژوهش

همان‌گونه که شکل ۱-۴ نشان می‌دهد همه مسیرهای مستقیم مانند مسیر رضایت زناشویی بر رضایت از زندگی ($= 0.22$)، مسیر رضایت زناشویی با خوشبینی ($= 0.38$)، مسیر رضایت زناشویی با خود کارآمدی ($= 0.45$)، مسیر خوشبینی با رضایت از زندگی ($= 0.28$)، مسیر

خود کارآمدی با رضایت از زندگی ($\alpha = 0.38$)، معنی دار هستند. همچنین نتایج مسیر غیرمستقیم مدل پیشنهادی پژوهش به این صورت در شکل ۴-۱ نشان داده شده است که اثر رضایت زناشویی بر رضایت از زندگی با نقش واسطه‌ای خود کارآمدی بیشتر از نقش واسطه‌ای خوشبینی میان رضایت زناشویی با رضایت از زندگی است. به طوری که اثر خود کارآمدی ($\beta = 0.17$) و اثر خوشبینی ($\beta = 0.05$) است ($P < 0.05$).

بحث و نتیجه‌گیری

هدف از پژوهش حاضر بررسی نقش واسطه‌ای خوشبینی و خود کارآمدی در رابطه میان رضایت زناشویی و رضایت از زندگی بود. نتایج پژوهش حاضر نشان داد که هر دو متغیر خود کارآمدی و خوشبینی در رابطه میان رضایت زناشویی با رضایت از زندگی نقش واسطه‌ای کمایش دارند. در واقع، نتایج نشان داد که افزون بر اینکه رضایت زناشویی به طور مستقیم روی رضایت از زندگی تأثیر می‌گذارد، به طور غیرمستقیم از طریق خوشبینی و خود کارآمدی نیز بر روی رضایت از زندگی تأثیرگذار است. از این‌رو، نتایج از این فرض که رضایت زناشویی همسران تاندازه‌ای با ایجاد نگرش خوشبینانه و نیز باور آنان به توانایی‌های خود به گسترش و افزایش رضایت از همه جنبه‌های زندگی می‌انجامد.

از یافته‌های پژوهش حاضر این بود که رضایت زناشویی به طور مثبت معنی داری رضایت زندگی را پیش‌بینی کرد. این یافته با یافته پژوهش‌های حجت پناه و رنجبر کهن (۱۳۹۲) همسو است. از میان انواع مختلف روابط که انسان برقرار می‌سازد، چه‌بسا رابطه زناشویی مهم‌ترین رابطه پس از رابطه با مادر به شمار می‌رود. از این‌رو، رضایت یا ناراحتی از رابطه‌ای که فرد با همسر خود برقرار می‌کند همه جنبه‌های زندگی وی را تحت تأثیر قرار دهد. به‌تبع فردی که از رابطه خود با همسرش در جنبه‌های مختلف زندگی زناشویی رضایت و خشنودی دارد، چه‌بسا به این کشیده شود که وی از زندگی به‌طور کلی و در جنبه‌های مختلف آن به‌طور جزئی رضایت داشته باشد.

نتایج دیگر نشان داد که رضایت زناشویی توانست به طور مثبت معنی‌داری خوشبینی و خود کارآمدی را پیش‌بینی نماید. این یافته با پژوهش‌های پیشین که نشان داده‌اند در رضایت زناشویی با خوشبینی در میان آموزگاران (عطاری، عباسی سرچشم و مهرابی زاده هنرمند، ۱۳۸۵؛ مردانی حموله وحیدری، ۱۳۸۹) و خود کارآمدی در کارکنان بیمارستان (وزیری و همکاران، ۱۳۸۹) رابطه مثبت دارد، همسو است. در تبیین این یافته‌ها می‌توان گفت، از آنجایی که رضایت زناشویی احساسی توأم با خوشنودی، رضایت و لذت است (ترکمنی، ۱۳۸۳) منجر به حس اعتماد میان فردی در میان همسران می‌شود. همین موضوع شاید منجر به این خواهد شد که آنان نسبت به خود، رابطه میان خود، زندگی و به طور کلی دنیا نگرش خوشبینانه داشته باشند و با حمایتی که همسران از یکدیگر می‌کنند مایه باور به توانایی خود در جهت انجام کارهای مهم و نیز حل دشواری‌ها و مسائل زندگی می‌شود.

نتایج دیگر نشان داد که خوشبینی و خود کارآمدی توانستند به طور مثبت معنی‌داری رضایت از زندگی را پیش‌بینی کنند. این یافته با پژوهش‌های پیشین (پور سردار و همکاران، ۱۳۹۱) که نشان داده‌اند افزایش خوشبینی، کاهش مشکلات هیجانی «فشار روانی، اضطراب و افسردگی» را در پی دارد و کاهش این مشکلات به افزایش میزان رضایت از زندگی می‌انجامد. بر پایه گزارش وکچیو، جریینو، پاستولی^۱ و همکاران (۲۰۰۷) باورهای خود کارآمدی بالا سبب مدیریت هر چه بهتر روابط میان فردی می‌شود و به این طریق رضایت از زندگی را پیش‌بینی می‌کند. همچنین احدی و همکاران (۱۳۸۸) در پژوهش خود نشان دادند که میان خود کارآمدی و رضایت از زندگی رابطه مثبت و همسو وجود دارد. در تبیین این یافته‌ها می‌توان گفت، از آنجایی که خوشبینی گونه‌ای الگوی فکری قابل آموزش و یادگیری است که به افراد در رویارویی با شرایط دشوار کمک می‌کند (کارور^۲ و همکاران، ۲۰۱۰) و نیز افراد خوشبین از رفتارهای انطباقی و سازگاری روان‌شناختی (جونز^۳ و همکاران، ۲۰۰۸) و

¹. Vecchio & Gerbino & Pastorelli,

².Carver.

³. Jones

حرمت خود بالا (وبیر^۱ و همکاران، ۲۰۱۰) برخوردارند، همه این‌ها منجر به این می‌شود که کسانی که خوش میان هستند با توجه به اینکه در هر کاری که می‌کنند نتایج و پیامدهای مثبتی را در نظر می‌گیرند و در کوشش هستند تا در رویدادها و پیشاپنهای منفی معانی مثبت را دریابند به‌تبع از زندگی نیز رضایت خواهند داشت. از سوی دیگر، ویژگی‌هایی چون سطح عملکرد بالا و هماهنگ با توانایی‌ها، جستجوی موفقیت‌های تازه، توانایی مسئله‌گشایی، نترسیدن از شکست، انتخاب اهداف بالاتر، تعهد و پایداری در رسیدن به آن‌ها و تسلط بر خود هنگامی که عقب‌نشینی لازم است از خصوصیات افراد با خود کارآمدی بالا است (جلاس^۲ و همکاران، ۲۰۱۶) و نیز کسانی که خود کارآمدی بالایی دارند با توجه به اینکه به توانایی خود برای فائق آمدن به مسائل و مشکلات زندگی باور دارند زندگی را به عنوان چالشی برای به ثمر رساندن اهداف خود می‌دانند. از این‌روی این ویژگی‌ها و این دیدگاه و نگرش منجر به این می‌شود که افراد با خود کارآمدی بالا احساس رضایت از زندگی بیشتری را تجربه کنند.

روانشناسان و مشاوران خانواده می‌توانند با آموزش خوشبینی و خود کارآمدی و بالا بردن آن‌ها در زوجین، منجر به افزایش رضایت زندگی و رضایت زناشویی شوند. به طوری که آموزش خوشبینی و خود کارآمدی منجر به افزایش رضایت زندگی و رضایت زناشویی می‌شود. همچنین بالا بردن رضایت زناشویی در بالا بردن رضایت از زندگی زوجین کارساز است.

این پژوهش دارای محدودیت‌هایی نیز است که باید مورد توجه قرار بگیرند. نخست اینکه نتیجه گیری علی از نتایج پژوهش حاضر به سبب ماهیت داده‌های پژوهش (همبستگی) شدنی نیست. همچنین نمونه پژوهش حاضر تنها از زنان تشکیل می‌شد که این می‌تواند به دلیل تفاوت جنسیتی میان زن و مرد بر نتایج تأثیرگذار باشد. افرون بر این‌ها، پژوهش حاضر تنها روی افراد

¹. Weber

². Jelas

آموزگار صورت گرفته است که دو مورد پسین می‌توانند تعمیم‌پذیری نتایج را تحت تأثیر قرار دهند.

از این‌رو با توجه به محدودیت‌ها و نتایج پژوهش می‌توان پیشنهادهای زیر را برای پژوهش‌های آینده در این زمینه داد. پژوهش‌های آینده می‌توانند با به کارگیری پژوهش‌های طولی یا آزمایشی همین موضوع را مورد سنجش دوباره قرار دهند. پژوهش‌های آینده باید نقش جنسیت و مشاغل مختلف را تیز مورد توجه قرار دهند. در این پژوهش دو متغیر خوشبینی و خود کارآمدی که دو متغیر کمایش درون فردی به عنوان متغیرهای واسطه مورد ارزیابی قرار گرفتند، با وجود این با توجه به اینکه رضایت زناشویی بیشتر یک متغیر میان فردی است، از این‌رو پژوهش‌های آینده می‌توانند نقش متغیرهای میان فردی همچون سبک‌های دلبستگی را به عنوان متغیر واسطه‌ای در رابطه میان رضایت زناشویی و رضایت زندگی مورد آزمون قرار دهند.

سپاس و قدردانی. نویسنده‌گان بر خود لازم می‌دانند از همسرهاشی شرکت کنند در پژوهش و همه کسانی که در انجام این پژوهش همکاری داشته‌اند، تقدیر و تشکر نمایند.

منابع

احدى، بتول؛ نريمانى، محمد؛ ابوالقاسمى، عباس و آسيايني، مريم. (1388). بررسى ارتباط هوش هيجانى، سبک اسناد و خود کارآمدی با رضایت از زندگى در زنان شاغل. *مطالعات تربیتی و روانشناسی دانشگاه فردوسی*، 10(1)، 127-117.

بيابانگرد، اسماعيل. (1391). روش‌های پژوهش در روان‌شناسی و علوم تربیتی، جلد دوم، تهران: نشر دوران.

پور سردار، نورالله؛ پور سردار، فيض الله؛ پناهنده، عباسى، سنگری، على اکبر و عبدى زرين سهراب. (1391). تأثیر خوشبینی «تفکر مثبت» بر سلامت روانی و رضایت از زندگی: یک مدل روان‌شناختی از بهزیستی. *مجله پژوهشی حکمی*، 16(1)، 49-42.

ترکمنى، زهرا. (1383). بررسى ميزان رضایت زناشویی زنان در ازدواج‌های درون فامili و برون. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی واحد رودهن.

نقش واسطه‌ای خود کارآمدی و خوشبینی در ایمانی، کاظمی رضایی، پیرزاده، ولیخانی و کاظمی رضایی

ثنایی، باقر؛ علاقه‌مند، سیلا و هومن، عباس. (۱۳۸۷). مقیاس‌های سنجش خانواده و ازدواج. تهران: انتشارات بعثت.

حاجت پناه، مینا و رنجبر کهن، زهره. (۱۳۹۲). رابطه رضایت جنسی، رضایت زناشویی و رضایت زندگی زوجین. چشم انداز امین در روانشناسی کاربردی، سال اول، شماره ۱.

حسینی، سیده مریم؛ رضایی، آذر میدخت و کیخسروی بیگ زاده، زهره. (۱۳۹۰). مقایسه‌ی حمایت اجتماعی و رضایت از زندگی و افسردگی و شادکامی در سالمدان زن و مرد. جامعه‌شناسی زنان، ۲، ۱۶۲-۱۴۳.

رحمانی، اعظم و الله قلی، لیلا. (۱۳۸۸). نقش فاصله سنی زوجین در رضایت از زندگی زناشویی و رضایت جنسی. دانشگاه علوم پزشکی لرستان دانشکده پرستاری و مامایی، ۱۷ و ۱۶، ۵-۲۱. ۱۵.

زندی پور، طیبه و مومنی جاوید؛ مهرآور. (۱۳۹۰). بررسی رابطه رضایت زناشویی و رضایت شغلی در کارکنان شرکت آب و فاضلاب استان تهران. مشاوره شغلی و سازمانی، ۳، ۱۱۳-۱۲۹.

سیف، علی اکبر. (۱۳۷۹). روانشناسی پرورشی نوین: روانشناسی یادگیری و آموزش. تهران: دوران صادقی، (۱۳۸۹). عوامل تأثیرگذار بر رضایت زندگی. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه علوم پزشکی ایران.

عطاری، یوسفعلی؛ عباسی سرچشمه؛ ابوالفضل و مهرابی زاده هنرمند، مهناز. (۱۳۸۵). بررسی روابط ساده و چند گانه نگرش مذهبی، خوشبینی و سبک‌های دل‌بستگی با رضایت زناشویی در دانشجویان مرد متاهل دانشگاه شهید چمران اهواز. مجله علوم تربیتی و روانشناسی دانشگاه شهید چمران اهواز، ۳، (۱۳)، ۱۱۰-۹۳.

علی بیگ، فتا نه؛ احمدی، سید احمد؛ فرجبخش، کیومرث؛ عابدی، احمد؛ علی بیگ، مرتضی. (۱۳۹۱). تأثیر آموزش خوشبینی بر کیفیت زندگی دانشجویان دختر مقیم خوابگاه دانشگاه علوم پزشکی اصفهان. مجله ایرانی آموزش در علوم پزشکی، ۱۲، (۹)، ۷۲۰-۷۰۹.

گنجی ارجنگی، معصومه و فراهانی، محمد نقی. (۱۳۸۸). رابطه تنیدگی شغلی و خود کارآمدی با رضایت از زندگی در امدادگران حوادث گاز استان اصفهان. پژوهش در سلامت روان‌شناسخی، ۲، (۳)، ۲۴-۱۵.

مردانی حموله، مرجان و حیدری، هایده. (۱۳۸۹). ارتباط خوشبینی و سبک‌های دلستگی با رضایت زناشویی در کارکنان بیمارستان. *فصلنامه دانشکده پرستاری و مامایی ارومیه*، ۱(۱)، ۵۲-۴۶.

نصیری، حبیب الله و جوکار، بهرام. (۱۳۸۷). معنی داری زندگی، امید، رضایت از زندگی و سلامت روان در زنان. *پژوهش زنان*، ۶(۲)، ۱۷۶-۱۵۷.

نظری چگنی، اکرم؛ بهروزی، ناصر؛ مهرابی زاده هنرمند، مهناز و هاشمی شیخ شبانی، اسماعیل. (۱۳۹۱). رابطه سبک دلستگی ایمن، خوشبینی و حمایت اجتماعی با رضایت از زندگی در دانشجویان دختر. *فصلنامه علمی پژوهشی زن و فرهنگ*، ۶(۱۵)، ۵۷-۴۵.

نوری، ن. ا. (۱۳۸۵). نقش خوشبینی در کاهش اضطراب. *مجله راه تربیت*، شماره ۳، مرکز جهانی، معاونت فرهنگی.

وزیری، شهرام؛ کاشانی، فرح لطفی؛ حسینیان، سیمین و بهرام غفاری، سارا. (۱۳۸۹). خود کارآمدی جنسی و رضایت زناشویی. *اندیشه و رفتار*، ۶(۱۶)، ۸۱-۷۵.

- Azad-Marzabadi, E., Tarkhorani, H., & Emami Khonsari, N. (2007). The relation between job stress and job satisfaction in a group of personnel. *JBS*, 1(2), 121-29.
- Bandura, A. (1982). Self-efficacy mechanism in human agency. *American psychologist*, 37(2), 122.
- Bayram Özdemir, S., Cheah, C. S., & Coplan, R. J. (2016). Processes and conditions underlying the link between shyness and school adjustment among Turkish children. *British Journal of Developmental Psychology*.
- Carver, C. S., Scheier, M. F., & Segerstrom, S. C. (2010). Optimism. *Clinical psychology review*, 30(7), 879-889.
- Diener, E. D., Emmons, R. A., Larsen, R. J., & Griffin, S. (1985). The satisfaction with life scale. *Journal of personality assessment*, 49(1), 71-75.
- Diener, E., Horwitz, J., & Emmons, R. A. (1985). Happiness of the very wealthy. *Social Indicators Research*, 16(3), 263-274.
- Edlati, A., & Redzuan, M. (2010). Perception of women towards family values and their marital satisfaction. *Journal of American Science*, 6(4), 132-137.
- Hawkins, A. J., Carroll, J. S., Doherty, W. J., & Willoughby, B. (2004). A comprehensive framework for marriage education*. *Family Relations*, 53(5), 547-558.

- Huber, C. H., Navarro, R. L., Womble, M. W., & Mumme, F. L. (2010). Family resilience and midlife marital satisfaction. *The Family Journal: Counseling and Therapy for Couples and Families*, 6(1): 1-10.
- Jelas, Z. M., Azman, N., Zulnaidi, H., & Ahmad, N. A. (2016). Learning support and academic achievement among Malaysian adolescents: the mediating role of student engagement. *Learning Environments Research*, 1-20.
- Jones, T., DeMore, M., Cohen, L. L., O Connell, C., & Jones, D. (2008). Childhood healthcare experience, healthcare attitudes, and optimism as predictors of adolescents healthcare behavior. *Journal of clinical psychology in medical settings*, 15(3), 234-240.
- Karademas, E. C. (2006). Self-efficacy, social support and well-being: The mediating role of optimism. *Personality and individual differences*, 40(6), 1281-1290.
- Mozafary Sh. Mental soldiers psychology corolitions, master of science thesis clinical psychology. shiraz university. 2004.
- Ogunyemi, A. O., & Mabekoje, S. O. (2007). Self-efficacy, risk-taking behavior and mental health as predictors of personal growth initiative among university undergraduates. *Journal of Research in Educational Psychology*, 12, 349-362.
- Paciello, M., Ghezzi, V., Tramontano, C., Barbaranelli, C., & Fida, R. (2016). Self-efficacy configurations and wellbeing in the academic context: A person-centred approach. *Personality and Individual Differences*, 99, 16-21.
- Raghunathan, K., Allen, S., & Jacob, E. (2016). Learning preferences of Enrolled Nursing students: educational preparation and training for workplace readiness. *Refereed papers*, 33.
- Rajabi, Gh. R. (2006). An investigation into thereliability and validity of General Self Efficacy Scale-10. The Journal of Modern Thoughts in Education, 2,111-122. (Persian).
- Scheier, M. F., Carver, S., & Bridges, M. W. (1994). Distinguishing optimism from neuroticism (and trait anxiety, self-mastery, and self-esteem): Reevaluation of the orientation test. *Journal of Personality And Social Psychology*, 67, 1063-1078.
- Schwarzer, R., & Jerusalem, M. (1979). General perceived self-efficacy. In J. Weinman, S.W. & M.Johnston (eds.), *Measures in health Psychology: A User s Portfolio*. England: NFER-Nelson.
- Seligman, M. E., & Csikszentmihalyi, M. (2014). *Positive psychology: An introduction* (pp. 279-298). Springer Netherlands.

- Taylor SE, Stanton AL. Coping resources, coping processes, and mental health. Annu Rev Clin Psychol. 2007; 3: 377-401
- Vecchio, G. M., Gerbino, M., Pastorelli, C., Bove, G. D., Caprara, V. G. (2007). Multi-faceted Self efficacy Beliefs as Predictors of Life Satisfaction in Late Adolescence. Personality and Individual Differences, 43, 1807-1818.
- Watson D, Clark L.A. Development and validation of brief measures of positive and negative affect: the PANAS scales. Journal of personality and Social Psychology. 1988, 54; 1063-70.
- Weber S, Puskar KR, Ren D. Relationships between depressive symptoms and perceived social support, self-esteem, & optimism in a sample of rural adolescents. J Issue Ment Health Nurs. 2010; 31(9):584° 88.
- Wynne, K. T. (2016). Exploring Crossover Effects Among Working Spouses Through The Lens Of Social Cognitive Theory: Soc And Work-Family Conflict.

